

tænkning (B. Sp. 1687) afgivet $\frac{25}{6}$. (Ordfører: Jepsen Christensen). 2. Beh. $\frac{30}{6}$ (L. Sp. 977). 3. Beh. $\frac{30}{6}$ (L. Sp. 980). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. $\frac{1}{7}$ (F. Sp. 1980). 2. Beh. $\frac{1}{7}$ (F. Sp. 1982). 3. Beh. $\frac{1}{7}$ (F. Sp. 1982). *Loven stadfæstet 2. Juli 1943.* (Lov-Tid. Nr. 332).

Ved Loven gives der dansk Indfødsret til 523 Personer, hvoraf 330 Mænd og 193 Kvinder. Til Sammenligning kan nævnes, at den i 1941—42 vedtagne Indfødsretslov af 3. Juli 1942 omfattede 329 Mænd og 191 Kvinder eller i alt 520 Personer, altsaa omtrent det samme Antal.

Ligesom Tilfældet har været i de senere Aar, er *det skandinaviske Element* stærkt fremtrædende blandt de naturaliserede, idet 351 eller 67 pCt. af disse er født i de skandinaviske Lande, derunder 208 i Danmark og 2 i Island, medens 103 stammer fra Sverige, 32 fra Norge og 6 fra Slesvig Syd for den nuværende Grænse. Af de resterende Personer er 29 født i Holsten eller det øvrige Tyskland, 43 i slaviske Lande og 12 i forskellige andre europæiske Lande. Af de 88 Personer, hvis Fødested ligger uden for Europa, er ikke færre end 83 født i U. S. A., og efter de foreliggende Oplysninger er langt den overvejende Del af disse Personer af hel eller delvis dansk Afstamning, saa at det skandinaviske Element herved yderligere øges.

Efter *Opholdssted* fordeler Ansøgerne sig saaledes, at 239 bor i København, Frederiksberg eller Gentofte Kommuner, 78 paa det øvrige Sjælland, 9 paa Bornholm, 8 paa Lolland-Falster, 32 paa Fyn, 127 i Nørrejylland og 30 i Sønderjylland.

Paa det i Landstinget fremsatte Lovforslag var kun optaget 359 Personer, men hertil føjedes under Sagens Behandling 164, hvorved Tallet kom op paa 523.

Ved Fremsættelsen udtalte *Indenrigsministeren*, at »den Omstændighed, at Lovforslaget i Aar omfatter et saa stort Antal Personer, om hvilke man kan sige, at de har et rimeligt Krav paa at faa deres statsborgerlige Forhold til Danmark fornyet, kunde have gjort det ønskeligt, at Lovforslaget for længst var blevet fremsat for Rigsdagen. At Forslaget først fremkommer saa sent, som det denne Gang er Tilfældet, er jeg den første til at beklage, men Omstændigheder, der staaar i Sammenhæng med de særlige Forhold i Tiden, er Skyld heri«.

Under Henvisning hertil henstillede Udvalgets Ordfører (*Jepsen Christensen*) ved Sagens 2. Behandling i Landstinget til